

som leder öfver Flisbäcken (namnet 'runstensbäcken' är af ingen kändt), men då år 1854 bron vardt ombyggt, rullades af nejdens bönder stenen på kaflar norrut, der den nu står, och förseddes med ett skyddstak.»

Stenen är 169 cm hög, 104 cm bred. Runorna äro 10–15 cm höga.

Inskrift:

: uikutr : risti · stin · pasi · eftir kirfast · brupur sin · akuþ : hiq --
 1 5 10 15 20 25 30 35 40 45

**Végautr reisti stein þenna eftir Geirfast, bróður sinn. Guð hið(lpi).*

Vigöt reste denna sten efter Gerfast, sin broder. Gud hjälpe.

Till läsningen: 8 **i** är ej stunget, ej heller 14 **i**, som Nordensköld emellertid har läst **e**. Däremot är 20 **e** stunget; övre hälften av runan är borta genom en avstötning, som även tagit bort övre delen med bistavarna av det följande 21 **f** och vänstra bst av 22 **t**. I *Bautil* äro dessa runor fullständiga, liksom på Nordenskölds teckning. 34 **u** läser Christofferson **o**. Bistaven är skadad vid mitten. Nedre delen av 35 **p** är vidgad genom vittring men kan spåras ganska säkert. Av 37 **r** kan jag följa hela huvudstaven och bistavens övre del. På 41 **a**, som har tillkommit genom felristning, är bistavens högra del ej lika tydlig som den vänstra. 42 **k** läses av Nordensköld **g**. Av 43 **u** synas hst som en vidgad fåra samt övre delen av bst. Det **p**, som följt efter **u**, var delvis otydligt redan då Christoffersons teckning utfördes. På denna fattas nedre delen av bst. Nu återstår av denna runa endast huvudstavens nedersta del. Den **a**-bistav till r. 47, som synes på Christoffersons teckning, kan nu ej upptäckas. Ej heller Friberg har sett den. 47 **a** är inskriftens sista runa i *Bautil*. Närmast efter runan 47 följa två stavfragment vid nedre marglinjen, av sammanhanget att döma resterna av **lb**. Friberg har till höger om det sista av dessa ritat ett krokigt streck, som liknar den nedre delen av en **b**-bistav. Jag kan ej se någon huggen fåra här. Friberg har antecknat: »Sidostreckat rätt djupt, men kan vara tvifvelaktigt.» Nordensköld har läst detta ordet **helb**. Ett rakt streck på ganska långt avstånd från de nu nämnda runorna hör sannolikt till dekorationen.

1–6 **uikutr** är nom. av rsv. *Vigotr*, östnordiskt namn med få belägg, Sö 25, 285, U 706, Ög 197 samt de jylländska DR 96, 97. — 25–31 **kirfast** är ack. av *Gæirfast*, som synes ha varit ett speciellt svenskt namn. Det föreligger i några runinskrifter och även i senare källor, fast sparsamt, *Gerfaster*, *Geruaster*.

112. Storebro. Vetlanda landsförsamling. Nu i Bäckседа kyrka.

Pl. 79.

Litteratur: C. Claeson: Skrivelse till Riksantikvarien den 11/11 1941 (ATA); Skriftväxling mellan Riksantikvarien och P. E. Lindborg samt Bäckседа hembygdsförenings ordförande (ATA); S. B. F. Jansson: Skrivelse till Riksantikvarien den 27/1 1942 (ATA); NSmMedd 1942 s. 109.

Runstensfragmentet, som nu förvaras i Bäckседа kyrkas vapenhus, hittades omkring år 1936 av trädgårdsmästaren P. E. Lindborg i fyllningen från en riven byggnad vid dennes barndomshem Storebro i Bäckседа sn. År 1943 fick fragmentet sin nuvarande placering.

Av S. B. F. Janssons rapport 1942 framgår, att stycket, som är av en mörk, skiffrig stenart, mäter 37 × 20 cm. Runorna äro 9 cm höga.

Inskrift:

... ku - ...
 1

Till läsningen: I runan 2 **u** är bst skadad både upptill och nedtill; dock säkert **u**. Runan 3 är bevarad endast till hälften. Fragmentets kant skär hst på mitten. Även nedtill är runan skadad. Inga spår av bistavar kunna iakttagas, varför runan t.ex. ej har kunnat vara **a**; däremot är det tänkbart, att här stått ett **n**.